

Bariş'a verdiğim söz ile başlıyorum

24 Mart Salı 2020 16:45

Bugün benim denetimli serbestliğim sona erdi. Nöbetçi yazıya Bariş'a verdiğim söz ile başlayalım.

Yeniçağ Gazetesindeki yazımda "Barişlar, Hülya ve Murat Ağirel" özgürlüklerine kavuşuncaya kadar "Odatv'de yaramazlık yapacağım" sözünü vermişim. Okuyucu haklı olarak "Nöbetten kaytarıyor musunuz?" diye soruyor. Madem eve kapandık Corono nöbetinde okumaya fırsat bulalım ve de yazıları sıklaştıralım dedim.

Sevgili Bariş Terkoğlu zaman zaman yazılarımı haber haline getiriyordu. En son mahkemeye gitmediğim için gözaltına alındığım haberini de gece yarısı girmişti. Ertesi gün telefonda durumu özetledim. "Hem denetimli serbestlik hemde gözaltı nasıl oluyor? Bunları yazmalısınız" telkininde bulundu. Gülüştük... Gözaltı ve nezarethaneyi yazmaya söz verdim. Denetimli serbestlik için ise: "Ne olur ne olmaz... Bitince yazarım" demişim. Bariş o nezarethane yazılarımı da haber yaptı. Pehlivan ve Terkoğlu'nun yeni kitapları basım aşamasındayken tutuklandılar. derken bugün benim denetimli serbestliğim sona erdi. Nöbetçi yazıya Bariş'a verdiğim söz ile başlayalım.

2010 yılındaki bir konferanstaki eleştirilerim üzerine FETÖ'cü polislerin tutanakları yüzünden "Devlet büyüklerine hakaret" iddiası ile dava açıldı. Kamera kaydına alınan konuşmamın CD sini istedim. Vermediler. İkinci duruşmada gıyabımda 11 ay 20 gün hapis cezası verildi. istinafa itirazımızı yaptık. Noter gibi onaylandı. Malumunuz 5 yılı geçmeyen suçlar için Yargıtay yolu kapalı. Ceza onaylanınca yasaya göre hapse girme hazırlığı yaptık. Avukatlarımız çalıştı. 2 yıldan az cezalar için yarı

açık cezaevine gireceğimi 3 ile 15 gün sonra denetimli serbestlikten yararlanacağımı ifade ettiler. Çantamız yıllardır kapının arkasında hazır olduğu için Ayaş Cezaevinin yolunu tuttuk.

CORONA YÜZÜNDEN YATTI

Harb Okulundan arkadaşım, daha sonra Hukuk Fakültesini bitirip, savaşı adaletten yana sürdüren Av.Erhan Tokatlı, infaz savcılığı, cezaevi yönetimi ile görüşmeler yaptı. Zira 11 Mayıs'ta saldırıya uğramıştım. Hastahane yatışı, rapor sonucunda dayanmıştık maphus kapısına... Teslim olduk. Yeni bir saldırıya uğrama ihtimali ve can güvenliği sebebi ile cezaevi yönetimi acilen toplanıp anket formları doldurtular. 2 ayrı formda yüze yakın soru vardı. Sosyolog, psikolog ve diğer yöneticiler "Hal ve gidiş"imi değerlendirip: "Denetimli serbestlikten yararlanabileceğim" kanaatini imzalayarak gece yarısı tahliye ettiler.

Elimde imzalı evraklarla ertesi gün Ankara Denetimli Serbestlik Başkanlığına gittim. Evraklar incelendi. Sosyal Hizmet Uzmanları farklı anket sorularını doldurtup: "Vaka sorumlusu"na havale ettiler. Uzmanların anket sorularının hepsini yazmam mümkün değil. "Ekonomik durum, aile ve en önemlisi "Haksız cezalandırıldığınıza inanıyor musunuz?"du. Vaka sorumlusu tebessümle karşılayıp: "Geçmiş olsun..." dedi. Sigortalı bir işte çalışmıyorsam 80 gün, kamu hizmeti (yani okul-cami temizliği, çaycılık vs.) yapmam gerektiğini belirtti. Çalışma belgemi hazırlamıştım. Haftada 2 gün en yakın polis karakolunda imza atacağımı, Sosyolog ve psikologlarla ayda bir görüşmemim tarihlerini belirledi. Ben en çok heyecanlandıran şimdi müze olan Ulucanlar Cezaevindeki eğitimdi. Aylık bu faaliyetlere katılmayınca ve iki defa imzaya gitmeyince tutuklanıp bu defa kapalı cezaevine gönderileceğimin altını çizdi. Vaka sorumlum gerçekten iyi niyetliydi. Gazeteci olduğumu, başımdan geçenleri bildiği için: "Sizin gibi 100 den fazla vakadan sorumluyum. Bazılarını şartları yerine getirmede için tutuklatmak zorunda kaldık. Biliyorum canınız sıkılacak ama siz yaparsınız" sözleri ile hafta içi 2 günü ve saatlerini beraber seçtik. Salı 12:00-20:00, Perşembe 12:00-20:00... Neyseki yurtdışı ve şehirdışı yasağım yoktu. Hafta sonları kitap fuarları, imza günleri ve konferanslar için fırsat bulmuştum.

Saldırıya uğradığım evimin 40 m. ilerisindeki karakola Salı-Perşembe gidip, duvardaki kameraya kimliğimi gösterip, adımlı-soyadımı söyleyerek imzamı atmayı sürdürdüm. Bir keresinde İstanbul uçağına yetişebilmek için 11:30 da gittim. Görevli polis memuru kibar bir lisan ile: "Bizlik bir şey yok. Sizi de tanıyoruz. Fakat kamera kaydı var. 12:00 den önce siz imzalamazsınız ben de onaylayamam, kural böyle" sözleri ile denetimi ta içimde hissetmemi sağladı. Denetim imzası önemli. Öyle zırt-pırt adres değiştirmek yok. Kısacası 11 ay 20 günün üçte ikisini tamamladım. Yarından itibaren "Salı-Perşembe fobim bitiyor." Ayların "Şöyle 10-15 gün özgürce sahile kaçsam" fantazim ise Corono yüzünden yattı.

Yarına Cezaevleri Özelleştirilmeli mi yazısında buluşmak üzere Barış'lara ve Murat Ağirel'i yürekten selamlıyorum...

Yavuz Selim Demirağ

Odatv.com

Yavuz Selim Demirağ

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

